

• E.T. Seton: Protože jsem poznal tryzeň žízně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pit i jiní •

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •

Pozdrav z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života –

Jan 4,13-15

► [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník č. 254

duben 2024

• Vychází od března 2003 •

7. 4. Neděle Božího milosrdenství

Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný

rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství.

/ slova Pána Ježíše k sestře Faustyně, Dn 699.

***

Slavíme druhou neděli velikonoční, která se nazývá též neděle Božího milosrdenství.

Milosrdenství se dnes moc nenosí. Někteří ho považují za nedůstojnou slabost. Ve světě ekonomiky a konzumu se víc uznává bojová dravost a prosazování sebe. Proč brát ohledy na méně schopné či slabé. Ale mezi těmi neúspěšnými občas skončí nejen méně schopní, nebo ti, kteří se provinili, ale někdy i ti velmi úspěšní, co se nabažili už úspěchů a zakoušejí vnitřní prázdnotu. A řadu nevinných tam pošle i ekonomická krize. V této situaci vidím dnes šířenou úctu k Božímu milosrdenství jako velký Boží dar.

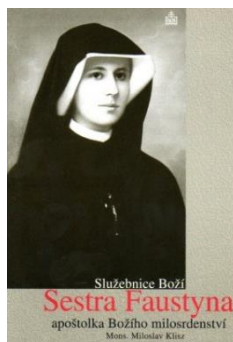
Pán dal lidstvu pro dnešní dobu novou milost, když v minulém století vedl svatou Faustynu Kowalskou k tomu, že připomněla světu velké tajemství Božího milosrdenství. Zahledění do Božího milosrdenství nás vtahuje do samého jádra křesťanství - k Ježíši Kristu, v němž Bůh zjevuje své milosrdenství. Upoutáním pozornosti na sám střed naší víry, může ozdravět samu církev, a osvětlit její nabídku světu. Cítíme aktuálnost slov svatého Pavla Římanům: *kde se rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko větší ukázala milost.*

Milost nezakrývá hřích, ale uzdravuje. Aby mohla vykonat své dílo, musí hřích odhalit, obrátit naše srdce a darovat mu ospravedlnění, které vede k věčnému životu skrze Krista. Dnešní svět dostává novou šanci. Ctitelé a následovníci svaté Faustyny mají nejen nástroje zbožnosti, ale

především jsou pozváni sami se stát nástroji, skrze něž může dnešní svět Boží milosrdenství zakoušet. Prožili jsme Velikonoce, které nás naplnily radostí, protože nám Bůh ukázal své milosrdenství. Předávejme velikonoční radost dál i konkrétně skrze projevy milosrdenství k těm, kteří jsou kolem nás.

/ Mons. Jan Graubner

Předkládám ti tři způsoby, jak prokazovat bližním milosrdenství, říká Pán Ježíš Faustyně: *první skutkem, druhý slovem, třetí modlitbou. V těchto třech stupních je obsažena plnost milosrdenství a je nezvratným důkazem lásky ke mně. Takto duše oslavuje a ctí mé milosrdenství - sv. Faustyna*

Naděje je jako síla, která nás nese vpřed. Naděje nezklame. A my se musíme držet naděje. Naděje je kotva, kterou odhodíte a jdete vpřed, držíte se lana, abyste se dostali na pláž. Tato kotva, která je obrazem naděje, nikdy nezklame. Ale jsme to my, kdo vyrábíme zklamání - a je jich mnoho -, která jsou zločinná.

/ Papež František

Heliodor a chrámový poklad 2 Mak 3, 1-39
- čtení ze Starého zákona -

Heliodor se vypravil, aby vykonal svůj záměr. A už byl na místě se svou tělesnou stráží u klenotnice, když způsobil Pán duchů, vládce

neomezené moci, tak velikolepé zjevení, že všichni, kdo opovážlivě vnikli dovnitř, byli Boží mocí zastrašeni a vyděšeni, že byli bez sebe. Zjevil se jim totiž kůň se strašlivým jezdcem a s nejnádhernějším oděním. Vrhel se na Heliodora a kopal ho předními kopyty. Jezdec se zjevil v zlaté zbroji. Mimo to se mu zjevili dva jinoši velmi silní, v nejkrásnějším lesku a nádherném rouchu. Přistoupili k němu z obou stran, nepřetržitě ho bičovali a zasadili mu mnohou tvrdou ránu. Náhle padl k zemi zahalen hlubokou temnotou. Vojáci ho rychle uchopili a vynesli na nosítkách. Jej, který právě s úplně vyzbrojenou tlupou trabantů vnikl do klenotnice, odnesli ve stavu naprosté bezmoci a zcela zřejmě poznali, jak velká je Boží moc. Ležel tam sražen Boží mocí, bez řeči a zbaven veškeré naděje na záchranu. Jiní velebili Pána, že mimo nadání oslavil své svaté místo; zásahem Boží všemohoucnosti byla v chrámě jenom radost a

jásot, kde ještě před zcela krátkou dobou všecko bylo plné strachu a děsu. Rychle žádalo několik Heliodorových přátel Oniáše, aby vzyval Nejvyššího, aby zachoval život tomu, který ležel v posledním tažení. Velekněz měl starost, aby král snad neměl podezření, že Židé sáhli na Heliodora. I obětoval za blaho toho člověka oběť. Když velekněz zasvěcoval smírnou oběť, opět se Heliodorovi zjevili oni jinoši oděni jako předtím a pravili blížice se k němu: *Hluboce poděkuj veleknězi Oniášovi, neboť kvůli němu ti Pán daruje život. Byl jsi potrestán z nebe; všude hlásej mohutnou moc Boží!* Tak promluvili a zmizeli.

Potom zasvětil Heliodor Pánu oběť a učinil preveliký slib tomu, jenž mu zachoval život. Potom vlídně poděkoval Oniášovi a vrátil se se svými vojenskými oddíly ke králi. Stále před všemi dosvědčoval působení moci všemocného Boha, které viděl na vlastní oči. Když se král vyptával Heliodora, kdo by byl vhodným mužem, aby byl poslán do Jeruzaléma, pravil: *Máš-li nepřitele nebo buřiče, toho tam pošli, zbičován se ti vrátí, vyvázne-li vůbec životem, neboť na onom místě působí opravdu Boží moc! Ten, který má sídlo na nebi, je strážcem a ochráncem onoho místa; bije a hubí ty, kdo přistupují se zlým úmyslem.*

***

Blahopřání

20. dubna slaví 53. narozeniny P. Mgr. Miroslaw Kazimierz
pastorační praxe 1.7.1994 – 18.6.1995

25. dubna slaví svátek P. Ing. Marek Mikuláščík, FSCB

*****

Bože, dej kněžím milosti, které potřebuji k svému i našemu posvěcení.

Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách

***

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykopení světa - *Benedikt XVI.*

***

Christus vivit - Kristus žije - papež František

DUCHOVNÍ ROZLIŠOVÁNÍ

O duchovním rozlišování obecně jsem už pojednal v apoštolské exhortaci *Gaudete et exsultate*. Dovolte mi vrátit se k některým mým úvahám a aplikovat je na rozpoznávání vlastního povolání ve světě.

Připomínám, že všichni, ale zejména mládež, jsou vystavováni ustavičnému přepínání - *zapping*. Je možné sledovat dvě nebo tři obrazovky zároveň a současně se účastnit několika virtuálních scénářů. Bez moudrosti rozlišování se můžeme snadno přeměnit v loutky vydané všanc momentálním nabídkám. A to je zvláště důležité, když v životě člověka nastane něco nového, a my musíme rozpoznat, zda je to nové víno, které pochází od Boha, anebo svůdná novinka ducha světa nebo ducha ďáblova. Toto rozlišování, ačkoliv zahrnuje rozum a prozíravost, současně je přesahuje, protože tu jde o vhled do tajemství jedinečného a neopakovatelného plánu, který má Bůh pro každého člověka. Jde tu o smysl mého života před Otcem, který mě zná a miluje mě. Jde tu o pravý smysl mé existence, kterou nikdo nezná lépe než on.

Do tohoto rámce je třeba zasadit výchovu svědomí, která umožňuje, aby duchovní rozlišování nabývalo na hloubce a rostlo ve věrnosti Bohu: *Formace svědomí je cesta na celý život. Učíme se v něm mít stejné smýšlení jako Ježíš Kristus, osvojujeme si kritéria jeho rozhodování a záměry jeho jednání srov. Flp 2,5.*

Do této výchovy patří nechat se proměňovat Kristem a zároveň zpytováním svědomí ověřovaný návyk zběhlosti v dobru. Zpytování svědomí je úkon, ve kterém se nejedná jen o zkoumání hříchů, ale také o poznávání Boží činnosti v naší každodenní zkušenosti, v historických a kulturních událostech, v nichž jsme zapojeni, a ve svědectví mnoha mužů a žen, kteří nás předešli nebo nás doprovázejí svou moudrostí. To vše napomáhá tomu, abychom rostli v ctnosti moudrosti a abychom utvářeli celkový směr života skrze konkrétní rozhodnutí, v pokojném vědomí svých darů a svých omezení.

***

ĎÁBEL - P. Elias Vella, exorcista

Potom nastal rozhodující okamžik v mé kněžské službě, a to bylo setkání s ďáblem. Nebyla to právě nejpěknější zkušenost.

Nevěřil jsem v existenci ďábla. Když jsem vyučoval teologii, hledal jsem důkazy, že ďábel neexistuje. Uvědomil jsem si, že se nacházím na bitevním poli, že na mě satan útočí, že útočí na mou pýchu a žárlivost. A několik let jsem svým studentům teologie přednášel, že ďábel není osoba, bytost, ale jen zosobnění zla. Myslím si, že v této době by mě o existenci ďábla nic nepřesvědčilo jedině setkání s ním.

Co se stalo? Čím více jsem se zabýval myšlenkou, že ďábel neexistuje, tím větší počet lidí přicházel právě za mnou a svěřovali mi své zkušenosti s ďáblem. Začal jsem přemýšlet, proč chodí právě za mnou. Jelikož jsem v ďábla nevěřil a v této problematice jsem se nevyznal, posílal jsem lidi, které ďábel trápil a znepokojoval, za biskupem. Říkal jsem jím: *Běžte za biskupem, ať on vyřeší váš problém.*

Jednou si mě biskup zavola a ptal se mě: *Proč za mnou všechny ty lidi posíláš? V kurii máme dost čertů, nepotřebujeme další.* Zeptal jsem se ho: *Co mám dělat?* A on mi řekl: *Jsi přece kněz, vyřeš ten problém.* Na to jsem mu odpověděl: *Vždyť já v d'áblovu existenci nevěřím.* Biskup mi řekl: *Věnuj se těmto lidem a uvěříš.* A tak jsem začal studovat literaturu o d'áblu, ve kterého jsem nevěřil. Pán mě uváděl do přímých zkušeností s jeho vlivem a působením. A začal jsem věřit. Začal jsem věřit, protože jsem viděl jeho působení v lidech, viděl jsem utrpení, které tito lidé prožívají. Začal jsem věřit v existenci d'ábla.

Když se mne v rozhovorech ptají, jak jsem se k tomu vlastně dostal, jak to všechno začalo, naučil jsem se odpovídat, že to byl největší trest, který mi Bůh dal. Když jsem nevěřil v d'ábla pověřili mě touto službou. V současnosti musím o této realitě často mluvit, ať už na Maltě nebo v zahraničí. Je to skutečnost, ve kterou věřím, ačkoliv věřím i v to, že je d'ábel bezmocný, protože Ježíš je mocnější.

Myslím si, že to byl další moment, od kterého mě Ježíš postupně přiváděl ke službě, kterou po mně žádal. Z vlastní zkušenosti jsem se poučil, že čím více se bráníme určitému charismatu, tím spíše nám ho Bůh dá. Když patříme do charismatické obnovy, neznámá to, že před sebou máme na výběr množství charismat, ze kterých si můžeme vybrat to, které se nám nejvíce líbí a které bychom chtěli používat. Ale pravý příslušník charismatické obnovy, takzvaný charismatik, je podle mne ten, kdo předloží dlaň před Pána a řekne: *Veźmi si, co chceš, a dej mi, co chceš.*

***

Tuhý souboj

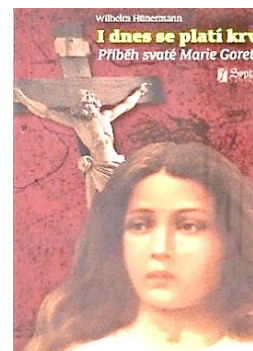
Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti

Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Tak ještě to potvrzení, prosím. Kancelářské péro skřípalo po papíře, pak mu účetní podal přes stůl žádanou stvrzenku a řekl s potutelným úsměvem: *Hochu, jen si dobře pročti, zda je to vše správně napsáno!* - Číslo souhlasí, přikývl Angelo, složil stvrzenku a zasunul ji do kapsy. *To ostatní číst neumím* - *No, to je pěkné, za to vyřídilku máš až moc dobrou,* triumfoval úředník. *Nejen mluvit, pane účetní, ale také pracovat,* řekl mírně Angelo, *a konečně, vy všichni tu na zámku žijete z práce svých pachtýřů* - *Ven, ven,* křičel výběrčí, až mu hněvem poskakoval knír.

Angelo, byls příliš drzý, domlouvala mu Marietta, když opustili hraběcí kancelář. *Kdyby to věděla maminka, jistě by tě pokárala* - *Nemohu snést lidi, kteří hledí na druhé shora jen proto, že pracují s vidlemi a ne perem,* trucovitě bručel Angelo. *A vůbec, já ho nechtěl urazit, dělal jsem si předsevzetí, že nic neřeknu, ale takové slovo vylétne ani se nenadáš* - *Já vím, já vím, vždyť tě znám,* uklidňovala ho sestra, *ale teď už musíme jít k paní Elvíře. Chce již jednou slyšet, zda ses také ty všemu dobře naučil* - *Musí to opravdu být?* ptal se Angelo, který byl najednou podivně plachý. *Ano, musí,* nepřipouštěla jinou možnost Marietta. *No, tak*

tedy ve jménu Páně! Rozpačitě mačkal svou čepici v upracovaných rukách, když stál před hraběcí komornou.

Tak to je tedy Angelo, usmívala se paní Elvíra. Marietta mi toho tolik o tobě navykládala. Už se sama strašně těším, že budete oba moci přijmout Spasitele. Jen abyste byli dobře připraveni. Od prvního svatého přijímání a pak od posledního závisí jak štěstí na této zemi, tak i věčná blaženost. A tak se přece posad'te! Musím tě už jednou přezkoušet. Řekni mi Angelo, kdo se dopouští hříchu?

Hoch se chvíli zamyslel, ale pak mluvil, jako když se z pistole střelí: *Hříchu se dopouští, kdo přestoupí Boží zákon vědomě a dobrovolně.* Marietta nemohla úplně potlačit vzdech, jak se jí ulevilo, když slyšela bratra tak zdatně odpovídat. Ale otázky byly čím dál tím těžší.

Jak se nazývá trojí zlá žádostivost, která nás svádí ke hříchu? Ale Angelo odrazil i tento úder: *Žádost očí, žádost těla a pýcha života,* vyrazil ze sebe. Ale pozor, chlapečku, tu se nepřestává střílet. Už je tu nová otázka prudká jak výpad kordem. *A kdy se stane pokušení hříchem?* a znovu odraženo. *Když souhlasíme, stane se pokušení hříchem.* A ještě jedno břeskne zkrížení zbraní: *A co musíme dělat, aby nás pokušení nepřemohlo? Musíme bdít modlit se a odporovat mu hned v počátku.* Kristus Pán nám říká: *Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.* Chlapci se oči jen blýskaly, když obstál v tomto souboji. V zápalu boje vstal ze svého místa a stál nyní trochu předkloněn před zkoušející, jako by jí chtěl číst každou otázku ze rtů, dříve ještě než bude vyslovena, jak to dělávají šermíři, když se snaží předvídat úder, aby bleskovým protiúderem mohli zvítězit.

Paní Elvíra skončila. Chlapec obstál při zkoušce na výbornou, vždyť nezůstal dlužen žádnou odpověď. *Jsem zcela spokojena, chválila hocha komorná, je vidět, že jste se spolu důkladně učili.*

***

Svěřit věci do Boží režie

Jak zvládáte projevy netrpělivosti - vlastní i druhých lidí, nejen ve svém běžném a profesním životě, ale i v životě z víry?

1/4 P. Stanislav Příbyl, generální sekretář české biskupské konference.

Těžko, ale stále se učím. Snad lépe zvládám projevy netrpělivosti u druhých, mnohem víc si však uvědomuji netrpělivost vlastní. Někdy je to netrpělivost v tom smyslu, že když dostanu nějaký nápad, chci jej okamžitě realizovat. Jsem až příliš zvyklý na to, že se vše dá někde na internetu hned najít a na pár kliknutí zrealizovat. V jiném případě se moje netrpělivost projevuje tím, že když druhý mluví, naslouchám jen chvíli. Jakmile mi naskočí nějaké řešení situace, přistihnu se, že přestávám poslouchat. Takto se mi už jednou podařilo *utnout* dokonce i jednoho kuriálního kardinála. Když jsem si to uvědomil, dost jsem se styděl. U sebe coby kněze to vidím jako nezanedbatelnou vadu, nicméně třeba zpovídání je zároveň dobrou školou trpělivosti a lékem proti této nectnosti. Všechny projevy netrpělivosti jsou pro mě

současně jakousi školou, která mě učí, že není kam pospíchat, že důležité věci se musí trpělivě *protrpět* a vyčekat. Bůh mě učí v různých situacích být trpělivý a současně mě vede k tomu, abych dokázal víc naslouchat a dát všemu patřičný čas. Někdy to bolí, ale jsem za to vděčný.

2/4 Sestra Štěpánka Šenkeříková. Nemám ráda, když na mě někdo tlačí, když mě netrpělivě pobízí... Já potřebuju čas. Jinak jsem ve stresu, mozek mi vypíná a místo

toho, abych věci dělala rychleji, zaseknu se. Ale nechovám se podobně, když chci něco po druhých já? Osvědčilo se mi dohodnout se předem na nějakých pravidlech. Například když po někom chci určité rozhodnutí, domluvíme se na terminu, do kdy mi odpoví. Díky tomu má on čas na přemýšlení a já nemusím být ve stresu. Podobně v duchovním životě občas *tlačím* na Boha, chci odpověď hned, vyslyšení modlitby podle mě. A tak si opakuju: *Klid, On ví, co a proč dělá tak, jak to dělá.* /KT

***

Obrácení slavného francouzského boxera

Objevování mimozemšťanů

V pondělí mi spolužáci otevřeně vyčtou, že jsem s Jean-Mariem zašel příliš daleko. Navrhují mi, abych se šel omluvit. Povýšeně odseknu: *Ještě máte čas utéct!* Jsem pyšný a zlobím se na toho kluka: *Všechno, co mi od začátku vykládal, jsou žvásty.* Ve skutečnosti si tím tak jistý nejsem ... Ještě ten večer se rozhodnu, že se půjdu přesvědčit, jestli opravdu žije s handicapovanými. Zaparkuju svou mašinu před Isbou, malým domkem v jedné z uliček v Compiègne. Slyším smích a radostné výkřiky. Zaťukám na dveře. Někáká postižená dívka otevírá a ptá se mě: *Ty jsi kdo? Jak se jmenuješ?* Udivený jejím stavem nic neodpovídám. Ptá se mě třikrát, nevím, co bych řekl, já, mistr v boxu, machr. Přichází Jean-Marie a říká jí: *To je můj přítel Tim. Bezva kluk, uvidíš!* V duchu si pomyslím: *On je vážně pošuk. Zřídím ho, a on tvrdí, že jsem jeho přítel, bezva kluk!*

**V ringu
s Bohem**

Jean-Marie mě pozve dál. Jsem celý nesvůj. Situace se mi vysmekává, nedržím ji pevně v ruku. Někáký postižený chlapec sestupuje po schodišti a ptá se na mé jméno. Říkám mu ho. Položí mi ruku na srdce a říká: *Time, ty jsi hodný!* Bác! Jeho slova jsou jako velké pohlazení, Paříž-Brest plná něhy. Nikdy mě nikdo nepoctil slovem *hodný*. Od narození jsem jen parchant a usmrkanec; teď, jako šampión, jsem zničehonic super a extra. Až někáký postižený člověk mi svým slabým, křaplavým hlasem, svými zdeformovanými ústy, věnuje toto slovo jako dar, jako knock-out. Ano, je to první knock-out mé kariéry. Jsem knock-outován postiženým. Poprvé v životě jsem v nitru na kolenou. *Já se jmenuju Filip, souká ze sebe. Vezme mě za ruku: Najíš se s námi?* Nedokážu odmítnout. Nechám se dotáhnout ke stolu. Jídlo je prosté a radostné. Jedni pomáhají druhým.

Nikdy nezapomenu, co jsme jedli: plněná rajčata. Pozoruju je a přemýšlím. Ten postižený mě pozval, protože mu připadá hodný, ne proto, že jsem šampion. Nevím o mých slavných titulech, o mém životopise, o mém trápení a mých pádech. Lidé z Archy jsou mimozemšťané. Nepodobají se druhým lidem. Budují prosté a přímé vztahy: líbíš se jim, řeknou ti to; nelíbíš se jim, neberou tě na vědomí. Je to spontánní obdarování ve světě plném vypočítavosti. Žádná přetvářka, žádné divadlo... Osvěžující.

Vzpomínám na zvláštní slova Jean-Marieho: *Archa, to je jedna velká rodina. Vznikla z Ducha Svatého, aby sdělila lidem naší doby, že pro srdce člověka nejsou důležité vědomosti, inteligence, technika, moc, ale láska. Kvůli tomu se Bůh rozhodl, že se ukáže skrze lidi, kteří trpí, lidi slabé, ubohé, prosté...* Začínám rozumět. Po jídle se všichni dají do nádobí, a přitom si vyprávějí vtipy. Filip, můj nový kámoš, mi říká: *Půjdeš s námi za Ježíšem?* Proč ne? Cítím se s nimi dobře. Najednou si uvědomím, že když půjdu navštívit Ježíše - což bude asi jeden z jejich kamarádů, podle jména Portugalec -, budu muset v jejich společnosti projít městem. Počkat! Já, Bordelník, kápo, vůdce obávané party, s orlem a umrlčí lebkou na zádech, mám projít městem s procesím mentálně postižených, s těmi, kterým jsem ještě před dvěma hodinami říkal mongolové? Přeskočilo ti? Není kdy se vytratit. Jacqueline, která mi otevřela dveře, mě bere za jednu ruku, Sofie, další dívka, za druhou. Klopotně vyrážíme, zavěšení do sebe. Jacqueline při chůzi napadá na nohu a opírá se o mě. A Sofie mi na dva prsty od obličeje opakuje: *Mám tě ráda, Time, mám tě ráda* a vydatně na mě přitom prská. Za námi celý zástup pochybných lidí. Jen aby mě nepotkal nikdo z mých kámošů, to by byla ostuda! Za půl hodiny, když jsme přešli město, se konečně dostáváme k cíli cesty na náměstí před kostelem.

Nějaký Angličan nás vítá a každého zdraví: *Bud' zdrav, bratře, bud' zdráva, sestro.* Myslím si: *To je ale početná rodina!* Otočí se ke mně: *Jak se máš, bratře?* Počkat, toho chlapa neznám a jeho bratr nejsem! Mám sourozence, ale rozdělili nás. Takže nesnáším, aby mě nějaký cizinec nazýval tím slovem, které nemůžu mít od své vlastní rodiny. Já mu jednu vrazím, tomu Angličanovi - *Páni Francouzi, tlučte první!* říkával pan Léon. V tu chvíli mě můj kámoš Filip zatahá za rukáv: *Pojd', půjdeme za Ježíšem.* Přišel v pravý okamžik. Konečně poznám jeho slavného kamaráda Ježíše. Že by byl hlídačem v kostele? Vstupíme do kaple. Vládne tu ticho. V přítmi rozeznám asi stovku klečících lidí. Ohromeně se zastavím. Naproti mně ozařuje reflektor velký kříž. Na něm poznávám chlápka, kterého jsem tak často potkával na okraji silnic, ve venkovských Božích mukách, toho polonahého loupežníka s dlouhými vlasy, s tváří zkřivenou bolestí, s dírou v hrudi, hřeby v rukou a v nohou. Seknul jsem se. Ježíš není kámoš z Portugalska, ale ten, kterému se říká Kristus.

***

Ztratili jsme se??? * *Snad ještě není pozdě!!!*

* Nastoupila jsem do tramvaje a posadila se proti staré paní. Někdo se chtěl něco zeptat

řidiče, ale ten je uzavřený ve své kukani. Vzpomněla jsem si, jak dříve v tramvaji sedával

průvodčí. Mohlo se ho ptát na cestu, přestupy a vůbec jenom s ním mluvit. Stará paní mi něco říkala. Chtělo se jí povídat. Všimli jste si, jak staří lidé navazují hovor? Většinou ale nemají s kým.

* Mladá maminka vezla v kočárku holčičku. Holčička na maminku mluvila, ale marně, ta ji neslyšela. Ve sluchátkách, jak je teď u mladých lidí zvykem, jí duněla muzika.

* U lékaře jsem seděla blízko, ale on neměl čas se na mě ani podívat. Sledoval o mně všechno v počítači. Proč by se mě měl vypytovat, jak mi je, když mu všechno o mých neduzích řekne počítač?

* Z našeho domu vyšel pán. Asi tu bydlí, napadlo mě, ale neznám ho, jako neznám další obyvatele domu. A zase jsem si vzpomněla, jak navečer před naším domem sedávala správcová paní Nováková. Zastavovala jsem se u ní na kus slova. Pro mě to býval tenkrát pocit bezpečí domova. Dnes nikde v ulicích nenajdete společenství lidí jen tak si povídatých.

* Za rohem měla obchod s potravinami paní Jirásková. Než jsme nakoupili, ptala se nás, co děti, nemoci, a my jsme věděli, že nás má ráda a že patří do našich životů. V samoobsluhách nenajdeme většinou nikoho, kdo by nám poradil. U pokladny zmatkujeme s nákupním vozíkem, se zbožím na pásu a s mačkáním pinu. Těžko s námi může unavená pokladní promluvit, nemá čas se na nás ani podívat.

* Doma jsem volala poruchy. Zlobil telefon. Po nekonečně dlouhé době se ozval hlas jako ze záhrobi: *Co pro vás můžu udělat?* Na tuhle otázku už jsem alergická. Slyším ji při každém volání do všech institucí. *Zmáčkněte jedničku, když...* radil hlas. *Zmáčkněte dvojku, když...* *Zmáčkněte křížek, když...* - *Když co?* To jsem v rychlosti nezaznamenala. Zkusila jsem mačkat dle pokynu, abych se nakonec dozvěděla, že protože nebylo nic stisknuto, spojení je přerušeno. *Co mám zmáčknout, aby lidi k sobě zase našli cestu?!* - křičela jsem do hluchého telefonu.

Nesnaž se utéct, čas si tě chytí,
vlasy ti protká stříbrnou nití.
Předá ti radost i zklamání z lásky
a pak ti na tváře nakreslí vrásky.

Zbytečně vzdoruješ, marníš své síly,
každý z nás jednou dojde až k cíli.
Nesnaž se změnit to, co už nejde,
ze všeho špatného dobré vždy vzejde.

Mám tady pro tebe na štěstí návod,
s časem si nikdy nedávej závod!
Žij teď a tady, život je krátký,
postupuj vpřed a nekoukej zpátky.

Neboj se ničeho, jdi klidně spát,
stane se jen to, co má se stát.
Ten zákon platí pro každého z nás,
všechny nás jednou dožene čas.

* Vzpomínáte
si, jak jsme v
dětství
sedávali s
rodiči

po večeri u stolu a povídali si? Dnes sedí rodiče u televize, děti většinou taky, nebo spíš u počítače. Ztratili jsme se. Jestli se nenajdeme, bude nám jednou všem těžko a smutno.

Ahoj všichni, co jste se neztratili... já Vás všechny nechci ztratit.... /N.N.

***

z Liturgického kalendáře
- duben -

5.4.- první pátek v měsíci * 8.4.- Slavnost Zvěstování Páně *
11.4.- památka sv. Stanislava, biskupa a mučedníka * 23.4.-
svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka * 25.4.- svátek sv.
Marka, evangelisty * 29.4.- svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky
Evropy.

✦ Nedělní ohlášky - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ Úklid kostela duben: 6.4.- Chromčáková Ludmila * 13.4.- Gilgová Terezie
20.4.- Straková Kateřina * 27.4.- Lomicová Vladka

✦ **Umělá inteligence nemůže nikdy nahradit moudrost lidského srdce**, uvedl papež František ve svém poselství k 58. Světovému dni sdělovacích prostředků – *slaví se 12. května*. Zve v něm lidstvo, aby v době umělé inteligence pěstovalo moudrost srdce. V této historické době, která hrozí tím, že se stane bohatou na technologie a chudou na lidskost, musí naše úvahy začít u lidského srdce, píše papež a

připomíná, že v Bibli je srdce vnímáno jako místo svobody a rozhodování, symbolizuje integritu a jednotu a zároveň zapojuje naše emoce, touhy i sny. Ale především je srdce podle něj místem našeho setkání s Bohem.

/ Kt. č.5, 2024

***

✦ **USA:** Známý 37letý herec Shia LaBeouf, který ztvárnil v životopisném filmu postavu sv. patera Pia kapucinského řádu, konvertoval ke Katolické církve. Krátce před Vánocemi mu biskup Robert Barron z Rochesteru udělil svátost biřmování / pokřtěn byl už v dětství/. La Beouf, který žil předtím jako nevěřící, poznal krásu Kristovy nauky, když hrál P. Pia. Nyní zvažuje možnost jáhenského svěcení a působení ve službách Církve v roli stálého diakonátu.

/ www.kath.net,4.1.2024

https://www.imdb.com/video/vi4117414937/?playlistId=nm0479471&ref=nm_pr_ov_vi

***

✦ **Pákistán:** Katolický farář P. Emmanuel Parvéz vyvinul mimořádnou iniciativu vykupování otroků, kteří v této mohamedánské zemi upadli do otroctví, pro dluhy, jež nejsou schopni splácet. Shromáždí peníze od jednotlivých dárců z Pákistánu, a hlavně ze zahraničí. Otroctví pro tyto lidi v praxi znamená, že ztrácejí svoji svobodu a svéprávnost a musejí tvrdě pracovat v nelidských podmínkách buď pro ty podnikatele, jimž dluží peníze, nebo pro jiné, které jim určí soud. Mezi těmito postiženými je i hodně křesťanů, kteří v této většinově muslimské zemi patří převážně k nižší společenské vrstvě. / www.pch24.pl, 23.12.2023

*** Příloha Studánky ***

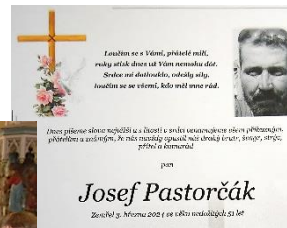
duben 2024

Rozloučení s paní Oldřiškou Kozubíkovou 6.3.2024
 Odpočinutí věčné dej jí Pane, ať spočine ve tvém království

***

Rozloučení s panem Josefem Pastorčákem 9.3.2024
 Odpočinutí věčné dej mu Pane, ať spočine ve tvém pokoji

***

Do křížové cesty za zapojili i muži farnosti – 10.3.2024

***

Křížová cesta děkanátních kněží při desátém zastavení - 14.3.2024. Následovala modlitba ranních chval

***

Dvě křížové cesty v postní době by s našimi dětmi

První - Kočárková křížová cesta s dětmi do 6let, kterou připravili a četli rodiče. Druhá - Křížová cesta školáků, kterou vedli sami školáci. Vždy s křížem obešli kolem lavic a poklekli u každého zastavení. Další „křížovky“ vedly matky a muži. Na závěr vždy všichni uctili svatý kříž pokleknutím před oltářem.

***

Křížová
cesta
školáků

Mons. Antonín Basler ve Vizovicích

Biskup Antonín Basler

navštívil 22.3.2024 Vizovice za účelem pravidelné každoroční kanonické vizitace. Večer odsloužili s o. Mrázkem za účasti značné účasti věřících mši svatou. Promlouval především k mládeži o významu kříže a svěcené vody. Také poukázal na dřevěný křížek, který nosí na prsou. Je vyroben z víc než 400 let starého dřeva, z mučícího nástroje, na kterém byl mučen sv. Jan Sarkander. Uprostřed křížku je

vložena střešina ze světcovy lebky. Sv. Jan Sarkander se narodil se 20. prosince 1576 ve Skočově v Polsku, zemřel 17. března 1620 v Olomouci. Jan Pavel II. jej svatořečil 21. 5. 1995 v Olomouci.

***

Květná neděle s ratolestmi

Na Květnou neděli nás mile překvapilo, že o. Vladimír, i když k nám nemohl přijet kvůli delším obřadům ve Vizovicích, poslal bratřejovským dětem palmové listy (ratolesti) do průvodu. Palmové listy – to u nás na Květnou neděli snad ještě nikdy nebylo! ☺ Děti si tak mohly živě představit slavný Ježíšův vjezd do Jeruzaléma.

Mši svatou sloužil P. Antonín Špaček SDB, který na závěr podotkl: „Je dobře, že jsou při mši slyšet děti, když se třeba nahlas projeví. Vždyť kde děti v kostele nejsou, tam farnost zestárne a zanikne. Děti jsou bohatstvím rodičů i farnosti.“

***

Dětské paškály

Ve středu 13. března po dětské mši pozval o. Vladimír děti na faru, aby si vyrobily svůj paškál. Přichystal bílé svíce i barevné voskové papíry, pro menší děti obrázky paškálů na vystřihování. S dětmi mohli tvořit i rodiče, kteří menším dětem pomáhali se zdobením. Každý paškál měl „ΑΩ“, kříž a letopočet, ale každý byl něčím originální, což vidíte na fotografii. Paškály si děti nechají o svátcích požehnat.

***

Mladí muži a studenti,

v tomto období někteří z Vás, kteří budete letos maturovat nebo jste zjistili, že dosavadní životní cesta Vás nenaplnila, hledáte vysokou školu nebo povolání, na kterém chcete pokračovat v dalším studiu a najít své naplnění. Je mnoho míst, kde můžete najít uplatnění a radost ze své práce. Jistě je mezi nimi také kněžské povolání, ke kterému sice volá Bůh tichým hlasem v srdci, ale pokud na toto volání člověk odpoví, najde radostný pokoj a naplnění. Proto se obracím na Tebe, mladý muži, nezaslechl jsi tento Kristův hlas v srdci také Ty? Nezní i v Tvém srdci Ježíšovo: Pojď za mnou? O kněžském povolání se ve světě kolem nás mluví mnohokrát kriticky a častokrát kněžství nikdo nevyznamenává, spíše je přehlíženo, ale mnozí kněží i věřící by Vám dosvědčili, že kněžství je posláním sice náročným, ale krásným. Náš současný svět i naše společnost potřebuje nové kněze! Děkuji Vám, když se nad mými slovy zamyslíte. Budu vděčný každému z Vás, bratři a sestry, když budete ve své modlitbě pamatovat i na tento úmysl.

+Josef Nuzík

užitečné rady a jiná četba
nejen pro mládež

10 RAD
které mi dala moje
maminka o dětech

1. když mají strach...obejmi je
2. když brečí...dej jim pusu
3. KDYŽ MLUVÍ...POSLOUCHEJ
4. když se ptají...odpovídej
5. NECH JE ZKOUNAT...ŠPÍNA SE VYPERE
6. když budeš říkat "prosim" a "děkuji", budou to říkat také
7. uživej si každý okamžik, čas velmi rychle utíká
8. POŘÁDKU NAUČ HROU...
9. buď jim příkladem...
10. DODRŽUJ SVÉ SLIBY

Pamatuj, Karle, že co mi vejde do hlavy, na to nezapomenu - Ale na tisícovku, kterou jsem ti půjčil, na tu jsi zapomněl - Ta šla ale do kapsy a ne do hlavy ♦ Přišla jsem domů, a viděla, že všude leží prach. Tak jsem si lehla také ♦ Učitel: Ten váš kluk mluví stále hlouposti - Buďte rád, že neslyšíte jeho matku ♦ Karle, našla jsem u silnice mikrovlnku. Mám ji vzít domů? - Nech ji tam, to je policejní radar ♦ Rozrušený otec volá do novin: Mám pro vás nevšední zprávu: Moje žena porodila paterčata - Redaktor nerozuměl: Můžete to zopakovat? - Jejda, jenom to ne. Další

Heslo dne:

kde se jí-tam jez
kde se pije-tam pij
a
kde se pracuje-tam
nepřekážej !!!

paterčata bychom nezvládli ♦
Árčí? - Ano pane! - Dneska nějak mám obrovskou chuť pracovat - To je chvályhodné, pane - To je, proto si dneska oloupu vajíčko ke svačince sám - Děkuji, pane, že mne dnes osvobodíte od práce.

